

نگاهی به درد و رنج پناهندگان روهینگایی در بنگلادش

یک هفته‌نامه آلمانی با استناد به سخنان یک کارشناس سازمان "کودکان را نجات دهیم" به توضیح وضعیت اسفبار و وحشتناک پناهندگان روهینگایی در بنگلادش پرداخت.

به گزارش آران نیوز: هفته‌نامه "اشترن" در مطلبی به خشونت، کشتار جمعی و تجاوز و غارت ارتش میانمار علیه پناهندگان روهینگایی اشاره کرده نوشت: ارتش میانمار بر اساس اطلاعات ناظران بین‌المللی با سختگیری و شدت عمل بالایی علیه روهینگایی‌ها رفتار می‌کند.

بیش از 600 هزار روهینگایی از اواخر آگوست از کشورشان فرار کرده و به کشور همسایه خود بنگلادش پناهنده شده‌اند. شرایط در کمپهای پناهندگان در بنگلادش بسیار بد است.

"تامارا لوو" از کارشناسان «سازمان حمایت از کودکان Save The Children» هفته‌هاست که در اردوگاه پناهندگان روهینگایی در بنگلادش حضور داشته است.

وی درباره شرایط پناهندگان روهینگایی این‌طور می‌گوید که وضعیت بهداشتی به‌خصوص در این اردوگاه‌ها بسیار بد است. امکانات بهداشتی به‌ندرت در این مناطق وجود دارد. انسان‌ها هیچ حمامی در دسترس ندارند. برخی جاها پمپ‌های آبی وجود دارد که می‌توان از آن استفاده کرد. آن‌ها برای شست‌وشو و استحمام هم از این پمپ‌های آب استفاده می‌کنند. بسیاری از روهینگایی‌ها که دسترسی به این پمپ‌های آب ندارند از آب‌های جاری و رودخانه‌ها استفاده می‌کنند که این آب‌ها هم طبیعتاً کثیف هستند. این پناهندگان همچنین به‌اندازه کافی سرویس‌های بهداشتی در اختیار ندارند. حدود 10 هزار پناهنده هر روز به این اردوگاه‌ها می‌رسند.

بر اساس اطلاعات سازمان «کودکان را نجات دهیم» بین این پناهندگان تا به حال حدود 2 هزار پناهنده زیر سن قانونی بدون همراه وجود داشته است.

به‌گفته "تامارا لوو" برخی کودکان کاملاً تنها به اردوگاه‌ها در بنگلادش می‌آیند چرا که یا از والدین خود در هرج‌ومرج و مسیر فرار جدا شده‌اند و یا والدین آن‌ها کشته شده‌اند. همچنین بین بزرگسالان هم تجربیات سختی وجود دارد. اما برای بچه‌ها شرایط فاجعه‌بارتر است چرا که آن‌ها بعضاً حتی نمی‌فهمند چرا حالا در این اردوگاه‌ها هستند و چرا نمی‌توانند به مدرسه بروند و چرا دیگر هیچ دوستی ندارند.

سازمان ملل در کنفرانسی در ژنو وعده کمک‌هایی بالغ بر 340 میلیون دلار را از کشورها دریافت کرد که به‌گفته خانوم لوو این کمک‌های مالی واقعاً نمی‌تواند با سرعت کافی به این منطقه برسد.

وی همچنین گفت: من روزانه با ده‌ها نفر از مردان و به‌خصوص زنان و کودکان روهینگایی در این اردوگاه‌ها صحبت می‌کنم. آن‌ها به من توضیح می‌دهند که در میانمار چه رنج‌هایی کشیده‌اند و در این اردوگاه‌ها در چه شرایطی قرار دارند. توضیحاتی که من از آن‌ها شنیده‌ام بسیار وحشتناک است. من با نوجوانانی صحبت کرده‌ام که با چشم خود شاهد قتل والدینشان توسط نظامیان میانمار بوده‌اند.

کشور میانمار این اقلیت مسلمان را به‌عنوان مهاجران غیرقانونی مورد ارزیابی قرار می‌دهد. این کشور از اعطای تابعیت این کشور به روهینگایی‌ها با وجود اینکه از قرن نوزدهم در این کشور زندگی می‌کنند خودداری می‌کند.

به‌گفته "تامارا لوو" مردم بنگلادش به‌خوبی از روهینگایی‌ها استقبال می‌کنند. اما بنگلادش یکی از فقیرترین کشورها در منطقه است. آن‌ها خودشان به‌اندازه کافی مسئله دارند. اما استقبال آن‌ها از این پناهندگان مثبت و غافلگیرکننده است.

آژانس پناهندگان سازمان ملل متحد انتظار هجوم بیش از 1.2 میلیون روهینگایی از میانمار به بنگلادش را دارد. یکی از هماهنگ‌کنندگان کمک‌های اضطراری سازمان ملل بر این عقیده است که با وجود پول و کالاهای کمکی سازمان ملل ما باید برای این منظور آماده باشیم که این بحران تا فوریه حل نشده و همچنان پول بیشتری نیاز باشد.